

12/12/96

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

28.112/1/N
TVS/NC

Bijlagen

Mijnheer de Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling, heeft in haar vergadering van 12 december 1996, een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 20 mei 1996, betreffende het taalgebruik bij de bekendmaking van werkaanbiedingen door de V.D.A.B.

Zij stelt vast dat het Arbitragehof, bij arrest nr. 72/95, van 9 november 1995, paragraaf 3, die door het decreet van 1 juni 1994 was toegevoegd aan artikel 4 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, heeft vernietigd.

Bedoelde paragraaf 3 van het decreet van 1 juni 1994 bracht "alle werkaanbiedingen, in welke vorm ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werknemer te werven" onder het begrip "sociale betrekkingen" zoals geformuleerd in de artikelen 2,3 en 4 van het decreet van 19 juli 1973, bovenvermeld.

Het Arbitragehof stelt in zijn arrest:

"Een werkaanbieding gaat uit van een bepaalde persoon en richt zich tot een onbepaald aantal personen. Zij reikt niet verder dan het eenzijdig aankondigen van de mogelijkheid om een arbeidsverhouding tot stand te brengen. Er bestaat vooralsnog geen geïndividualiseerde band tussen de auteur van de werkaanbieding en de personen die erop zouden kunnen antwoorden.

Werkaanbiedingen kunnen dan ook niet worden ingepast in het begrip "sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel".

En verder:

"De betrekkingen die het bestreden decreet aldus bedoelt te regelen stellen nog niet een werkgever tegenover een lid van zijn personeel. De betrekking tussen werkgevers en werknemers begint evenwel niet met het sluiten van de arbeidsovereenkomst. Het is immers moeilijk denkbaar dat een werkgever een werknemer zou kunnen aanwerven zonder één of meer voorafgaande gesprekken met de sollicitanten of zelfs zonder dat tussen beide partijen één of meer geschriften worden uitgewisseld: elk van die gesprekken en geschriften brengt aldus - in tegenstelling tot wat is opgemerkt met betrekking tot de werkaanbiedingen - een betrekking tot stand tussen een potentiële werkgever en een bepaalde persoon, te weten elke persoon van wie de kandidaatstelling in aanmerking is genomen; zowel voor de ene als voor de andere zullen door die selectieprocedure de essentiële elementen van de arbeidsverhouding worden gepreciseerd.

Bijgevolg zijn die gesprekken en geschriften begrepen in de notie "sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel" in de zin van artikel 129, § 1, 3°, van de Grondwet."

De V.C.T., Nederlandse afdeling, stelt vast dat de werkgevers die tijdens het voorbije kalenderjaar gemiddeld 20 mensen tewerkstelden, overeenkomstig artikel 24, § 5, van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988, houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, verplicht zijn de subregionale tewerkstellingsdienst waaronder zij ressorteren, in kennis te stellen van elke vacante betrekking. Artikel 32 van hetzelfde besluit stelt dat de tussenkomst van de dienst (V.D.A.B.) bij de bemiddeling van vacatures kosteloos is maar dat hiervan kan worden afgeweken wanneer de werkgever de dienst verzoekt om, naast het zoeken van kandidaten, hem ook bij te staan inzake selectie, onderzoek in functie van bedrijfscriteria enz..., wanneer dus door de V.D.A.B. prestaties worden toegevoegd aan zijn loutere bemiddelingsopdracht.

De V.C.T., Nederlandse afdeling, stelt ook vast dat de V.D.A.B. een gedecentraliseerde dienst is van de Vlaamse regering, waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt, in de zin van artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat de diensten van de Vlaamse regering het Nederlands als bestuurstaal gebruiken (artikel 36, § 1, 1°, gewone wet) en dat met betrekking tot de gemeenten met een speciale regeling uit hun ambtsgebied, de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (artikel 36, § 2, 1ste lid, gewone wet).

Verder stelt de V.C.T., Nederlandse afdeling, vast dat de subregionale tewerkstellingsdiensten van de V.D.A.B., diensten zijn van de Vlaamse regering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat op de bedoelde diensten waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit hetzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing is die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten (artikel 38, 1ste lid, gewone wet) en dat op de bedoelde diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder als gemeenten met een speciale taalregeling uit hetzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing is die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen (artikel 39, 1ste lid, gewone wet).

De V.C.T., Nederlandse afdeling, stelt verder vast dat, wat het homogene Nederlandse taalgebied betreft, overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij Koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlandse taalgebied en de particulieren, de particulieren, bedrijven inbegrepen, gevestigd in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied, uitsluitend het Nederlands gebruiken in hun betrekkingen met de gewestelijke diensten waarvan de werkkring zich beperkt tot het Nederlands taalgebied en uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling betreft; dat het hier gaat om alle private bedrijven, ook die welke minder dan 20 mensen tewerkstellen.

Op grond van wat voorafgaat is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse afdeling, van oordeel:

1. dat de bestuurstaal van de V.D.A.B., als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering, het Nederlands is;
2. dat, wanneer de V.D.A.B. optreedt als louter bemiddelaar, hij in principe anderstalige werkaanbiedingen kan verspreiden via zijn eigen kanalen;
3. dat, wanneer echter een werkaanbieding wordt verspreid op vraag van een bedrijf, gevestigd in een gemeente zonder speciale taalregeling van het Nederlandse taalgebied, dit in het Nederlands dient te gebeuren.
4. dat, wanneer de bemiddeling niet kosteloos is en de V.D.A.B. verzocht wordt om aanvullende prestaties voor het bedrijf te leveren (selectie, onderzoek i.f.v. beroepsriteria enz...), dit in het Nederlands dient te gebeuren.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse afdeling, vestigt er de aandacht op dat, wat het homogene Nederlandse taalgebied betreft, ingevolge artikel 129, § 1, 3°, van de Grondwet, het uitsluitend het Vlaamse parlement is, met uitsluiting van de federale wetgever, dat bevoegd is voor het regelen van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede voor de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. In de mate dat het decreet van 19 juli 1973 de bepalingen van artikel 52, S.W.T., impliciet opheft, zijn deze laatste derhalve nog enkel van toepassing op bedrijven die gevestigd zijn in gemeenten met een speciaal taalstatuut. Tenslotte, gelet op de evolutie van de markt inzake arbeidsbemiddeling, zullen de bevoegde instanties van de Vlaamse Gemeenschap zelf willen oordelen of een aanpassing van de regelgeving terzake zich opdringt.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

